

at have modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med knallert.

Efter 2. pkt. kræves dette dog ikke, såfremt den pågældende har erhvervet kørekort til motorkøretøj eller traktor (motorredskab).

Det må erkendes, at en person, der har kørekort til bil eller traktor (motorredskab), ikke har erfaringer med hensyn til kørsel med et to-hjulet motordrevet køretøj. En sådan person vil imidlertid have kendskab til færdselsreglerne, ligesom vedkommende vil have erfaringer med hensyn til forholdene for den kørende færdsel, således at det må anses for forsvarligt på dette grundlag at give den pågældende adgang til at føre knallert.

Det er ikke fundet påkrævet at foreslå et egentligt knallertkørekort, men at tilstræbe en ordning, hvorefter man har sikkerhed for, at en person kun har lov til at føre knallert, såfremt vedkommende har modtaget den nævnte undervisning. Det er tanken, at denne undervisning bl. a. vil kunne overlades til ungdomsskolerne, der også skal kunne udstede undervisningsbeviser. Herved vil forslaget ikke behøve at skulle få administrative konsekvenser for det offentlige.

Det vil ikke være praktisk muligt at gennemføre et krav om knallertbevis for samtlige knallertkørere inden for et kortere tidsrum, og derfor foreslås der i § 133, stk. 2, givet justitsministeren bemyndigelse til at sætte denne del af bestemmelsen i kraft gradvis. Det er hensigten i første omgang at lade kravet gælde for de personer, der efter lovens ikrafttræden fylder 15 år, således at man sikrer sig, at kravet i første omgang vil gælde for de unge, der ikke har erfaring i knallertkørsel.

I stk. 3 foreslås der givet justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om den omhandlede undervisning og om beviset herfor.

I stk. 4, 1. pkt., foreslås en bestemmelse om pligt til at medbringe undervisningsbeviset under kørslen og på forlangende vise det til politiet. Bestemmelsen i 2. pkt. om medbringelse af præmiekvittering for den lovpligtige ansvarsforsikring svarer til den gældende færdselslovs § 68, stk. 2.

Til § 63.

De foreslåede bestemmelser om øvelseskørsel afløser de gældende regler i færdselslovens § 20 samt de bestemmelser om øvelseskørsel på motorvej, der i dag er fastsat administrativt.

De gældende bestemmelser i færdselslovens § 20, stk. 4 og 5, om afmærkning af skolevogne samt om forbud mod øvelseskørsel på bestemte gade- eller vejstrækninger vil efter forslaget kunne fastsættes administrativt i medfør af stk. 5.

Til § 64.

De foreslåede bestemmelser om føreres oplysningspligt svarer til bestemmelserne i den gældende færdselslovs § 21.

Efter formuleringen af stk. 2 vil det være forbudt at overlade føringen af en knallert til en person, der efter de foreslåede regler i § 62 ikke lovligt kan føre knallerten.

Til § 65.

De foreslåede bestemmelser erstatter den gældende færdselslovs § 76.

Efter den foreslåede bemyndigelse i stk. 3 kan justitsministeren fastsætte bestemmelser om supplerende efteruddannelse som betingelse for fornyelse af godkendelsen som kørelærer. Tilsvarende krav kan ikke stilles efter de gældende regler. Forslaget skal ses på baggrund af, at der til stadighed sker ændringer i færdselsreglerne og afmærkningsreglerne, og at det må anses for påkrævet at forlange af kørelærerne, at disse gennem efteruddannelse holder sig à jour med udviklingen. Samtidig vil kørelærerne gennem en passende efteruddannelse kunne drage fordel af de nye erfaringer, der indhøstes vedrørende kørelærernes arbejdsområde. En kørelærer, der ikke modtager supplerende efteruddannelse, bør derfor kunne nægtes fornyelse af godkendelsen som kørelærer.

Ifølge færdselslovens § 76, stk. 2, er godkendelsen som kørelærer gebyrfri. Efter den foreslåede bemyndigelse i stk. 4 vil justitsministeren have adgang til at fastsætte gebyr for godkendelsen.

Til § 66.

Stk. 1 og 2 er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med den gældende færdselslovs § 4, stk. 1 og 2.

Stk. 3 er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med bestemmelsen i den gældende færdselslovs § 17.

Til § 67.

Stk. 1 svarer til den gældende færdselslovs § 10. Det er ikke fundet nødvendigt i loven at opretholde de gældende bestemmelser om køretøjers indretning og udstyr i færdselslovens §§ 5-9. Efter lovforslaget vil således samtlige indretnings-, tilbehørs- og udstyrsbestemmelser blive fastsat administrativt.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er ny. Forslaget er begrundet i ønsket om at kunne gribe ind over for forhandlingen af underlødige udstyrsdele m. v. Behøvet herfor har f. eks. vist sig med hensyn til bilrat af træ, som på grund af, at de let brækker, må anses som særdeles farlige, men som måske på grund af deres tiltrækkende design har mange købere. Det findes også uheldigt, at ikke godkendte